

[Svend Auken]

fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget konstaterer, at regeringens økonomiske politik er slået fejl. Væksten i udlansgælden er kommet ud af kontrol, og der er udsigt til kraftigt stigende arbejdsløshed. En væsentlig årsag hertil er den svigten- de eksportudvikling.

På den baggrund skal Folketinget fastslå, at en eksportfremmende politik må indeholde følgende elementer:

- en styrkelse af danske virksomheders konkurrenceevne. Det kræver produktudvikling, øget produktivitet, fremme af produktive investeringer, bl.a. gennem økonomisk demokrati og en afbalanceret pris- og indkomstudvikling

- et øget samarbejde mellem det offentlige og erhvervslivet gennem større anvendelse af udviklingskontrakter, systemeksport, joint ventures og kommunal indsats for handels- huse, iværksættercentre og offentlig produktion

- en styrkelse af samfundets indsats med hensyn til eksportfremme, forskning, uddannelse, udviklingsprogrammer for ny teknologi - ikke mindst på det miljø- og energipolitiske område - og forbedrede investeringsmuligheder for pensionskasserne, LD og ATP.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 52).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Bjørn Westh (S):

»Her går det godt, fru kammerherreinde« har været regeringens omkvæd siden 1983, men dette omkvæd har ligesom i visen desværre skjult den triste kendsgerning, at det faktisk ikke går så forfærdelig godt. Danmarks økonomi er mere truet nu end tidligere. På trods af, at råvarerne faldt i pris med hele 27 pct. i 1986, fik vi et rekordstort underskud på betalingsbalancen det år. Vores gæld til udlandet er større end nogen sinde. Skal vi ud af den økonomiske klemme nogenlunde med skindet på næsen uden at slå

velfærdssamfundet omkuld, er der kun én vej: et større salg af varer og tjenesteydelser ved at producere flere varer og/eller bedre varer, der kan give en større indtjening.

Hvad er så vores situation med hensyn til eksport og beskæftigelse her få måneder efter udenrigsministerens eksportredegørelse fra november 1986? Den er mistrøstig. Beskæftigelsen i industrien er ifølge Industriministeriets kvartalopgørelse for marts 1987 faldet med 11.000 personer i 4. kvartal 1986. Eksporten er faldet med 8 mia. kr. i 1986. Den samlede ordrebeholdning, siger Industriministeriet, ved indgangen til 1987 vurderes til at være lavere end normalt. Industriministeriet forventer, at aktiviteterne og dermed beskæftigelsen i industrien i det kommende år vil falde, og landbrugets udsigter er heller ikke lyse, ligesom dele af fiskeriet har vanskeligheder.

Industriministeriets kvartaloversigt siger ydermere, at produktiviteten i hvert af årene siden 1983 er faldet med gennemsnitligt 1,2 pct. om året. Det kan ikke blive ved, der må ske noget, regeringen må indse, at den ikke bare kan overlade problemerne alene til erhvervslivet. Danmarks problemer kan kun løses, hvis vi løfter i flok: erhvervene, lønmodtagerne, forsknings- og uddannelsesinstitutionerne, os alle. Regeringens, eller er det måske efterhånden kun Venstres - det kunne tyde på det i statsministerens tale - stædige fastholden ved et skarpt sektoropdelt samfund er både umoderne og uddynamisk.

Vi fandt i industriministerens erhvervspolitiske redegørelse for oktober 1986 mere forståelse for, at den traditionelle borgerlige laden-stå-til-holdning ikke slår til.

Tonen er en anden end industriministerens, sagde dagbladet Børsen den 12. november om udenrigsministerens eksportredegørelse. Ja, desværre, må vi andre konstatere. Jeg må dog sige, statsministeren i dag var nærmere industriministeren end udenrigsministeren.

Hvordan skal vi så gribe sagen an? Ja, hvis vi ser på de lande, der har haft eksportsucces, falder Japan i øjnene. Hvad er det, der gør, at Japan klarer sig godt? Jeg tror, det i høj grad skyldes et særdeles tæt samarbejde mellem Ministry of International Trade and Industry, MITI, de store produktionsvirksomheder, de store handelshuse og de store banker. Man fastlægger i fællesskab